

РЕШЕНИЕ

№ 7799

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 14.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **686** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „МАРИО 10 ТРЕЙД“ ЕООД с ЕИК [ЕГН] с адрес на управление [населено място],[жк][жилищен адрес] представлявано от управителя Марио С. Ц. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221123000892-091-001/07.09.2023г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и Г. С. Б. – ръководител на ревизията, в частта, потвърдена с Решение № 1680/27.11.2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени твърдения за нарушение на материалния и процесуалния закон, необоснованост, неправилност на издадения РА, с който незаконосъобразно и недоказано е отказано право на данъчен кредит в размер на 21 050лв и са начислени 11 527лв лихви за забава по получени от ревизиращото лице доставки на каучукова смес, извършени от доставчика „Европартнерс 2000“ ЕООД в данъчни периоди март, април, май, юни и ноември 2018г. Твърди се, че дружеството е с основен предмет на дейност производство на различни изделия от каучук, като основни клиенти преди и по време на ревизирания период са утвърдени на пазара търговци като БАУХАУС България ЕООД, Баумакс България ЕООД, П. свят ЕООД и др, на които ревизираното лице е продавало произведените от него каучукови изделия. Тъй като Марио 10 Трейд ЕООД не добива и не произвежда каучукова суровина, за да произведе и продаде каучуковите изделия през ревизирания период е трябвало да се снабди с каучукова суровина. През ревизирания период единствен доставчик на каучук е дружество „Европартнерс 2000“ ЕООД, което е видно от съдържанието на РД. Всички покупки

на жалбоподателя от Европартнерс 2000 ЕООД имат за предмет „каучукова смес“, която е суровината, с която се изработват всички каучукови изделия, които се продават от Марио 10 Трейд ЕООД. През ревизирия период извършените от Европартнерс 2000 ЕООД доставки на каучукова смес са документирани с общо 21 фактури с данъчна основа от общо 103 544лв и начислен ДДС от общо 20 708,80лв, по които ревизираното лице е ползвало право на данъчен кредит. Счита, че РА е незаконнообразен и недоказан досежно отказаното право на данъчен кредит по доставките, извършени от Европартнерс 2000 ЕООД към „Марио 10 Трейд“ ЕООД, тъй като е в противоречие със събраните доказателства в хода на ревизията и с императивните разпоредби на закона. Дружеството оспорва твърдението на ревизиращия орган, че не е доказана реалността на доставките, което счита за необоснованост на РА, нарушение на принципа на служебното начало, както и на процесуалните правила. Твърди се, че са представени множество документи към всяка от фактурите за процесния период, удостоверяващи по несъмнен начин реалността на доставките, но не са взети предвид от ревизиращия орган. Счита твърденията на АНО за наличие и умисъл за измама за предубеденост. Посочва, че органите по приходите не са съобразили и неправилно са игнорирали обстоятелството, че РЛ още в хода на ревизията е представило множество документи, които доказват действителното сключване и изпълнение на доставките /Договор за доставка на каучукова смес от 01.04.2017г, сключен между Европартнерс 2000 ЕООД и Марио 10 Трейд ЕООД, 21 бр фактури, издадени от доставчик „Европартнерс 2000“ ЕООД, приемо предавателни протоколи към всяка една от фактурите, които доказват фактическото предаване на стоките /каучукова смес/ и прехвърлянето на собствеността върху тях от доставчика към получателя, фискални бонове за извършени плащания в брой към всяка от фактурите, счетоводни справки от счетоводството на РЛ, които отразяват извършването на процесните доставки/. Според жалбоподателя необосновано се твърди от решението на административния орган, че РЛ е трябвало в хода на ревизията да изясни точното местонахождение на складовите помещения и транспортните средства, с които е извършен превоза на доставките. В хода на ревизията е безспорно установено, че превозът е бил задължение на доставчика Европартнерс 2000 ЕООД, че стоките са карани директно на адреса на получателя Марио 10 Трейд ЕООД и че стоките са разтоварвани там от служители на Марио 10 Трейд ЕООД. Безспорно е установено също, че всички последващи продажби, които Марио 10 Трейд ЕООД е декларирал към своите клиенти са надлежно извършени, декларирани и дължимият данък е разчетен в бюджета. Пояснява, че всички каучукови изделия, предмет на последващи продажби от Марио 10 Трейд ЕООД са изработени от ревизираното лице и то със закупена каучукова смес, а не собствена или налична смес. Наличните количества каучукова смес в началото на 2018г са били недостатъчни за производството и продажбата на каучуковите изделия, които жалбоподателят е реализирал към своите клиенти. Без закупената през 2018г каучукова смес от Европартнерс 2000 ЕООД би било невъзможно жалбоподателя да извършва каквато и да било последваща облагаема дейност през цялата 2018г и през 2019г – да произвежда каучукови изделия за големи търговски вериги и предприятия от страната, да генерира приходи, да начислява и внася дължимите данъци, в т.ч. ДДС, както и да продължава активната си икономическа дейност. Според жалбоподателя твърденията на приходните органи са в противоречие с практиката на ВАС и на Съда на ЕС досежно предпоставките за възникване и упражняване правото

на данъчен кредит, като цитира съдебна практика. Моли съда да отмени РА №Р-22221123000892-091-001 от 07.09.2023г, в частта потвърдена с Решение №1680/27.11.2023г на директора на Дирекция ОДОП С., с който незаконосъобразно и недоказано е отказано право на данъчен кредит в размер 21 050,22лв и начислени 11 527,42лв лихви за просрочие по получени от РЛ доставки на услуги, извършени от Европартнерс 2000 ЕООД за данъчни периоди март, април, май, юни и ноември 2018г. Претендира присъждане на сторените разноски по делото.

В съдебно заседание редовно призован жалбоподателят се представлява от адв. Е., която поддържа жалбата. Моли съда да отмени така атакувания ревизионен акт, в обжалваната част като незаконосъобразен, тъй като от събраните по делото доказателства и от заключението на вещото лице се установява, че дружеството в ревизионния период 2018г осъществява дейност по производство на каучукови изделия и последващата им реализация на българския пазар. Отказаното право на данъчен кредит е по закупените количества каучукова смес от единствения доставчик Европартнерс 2000 и причината правото на данъчен кредит да бъде отказано в хода на ревизията са неизрядности в поведението на доставчика, които не се отразяват нито в счетоводството на жалбоподателя, нито могат да доведат до извод за правилно отказан данъчен кредит. Видно от заключението на вещото лице изрично е посочено, че ако 42217кг каучукова смес през 2018г не са били закупени, дружеството е било в невъзможност да произведе и продаде каучукови изделия по последващи доставки, които данъчната администрация не спори. Съгласно представените в ревизията счетоводни справки наличието на каучукова смес в началото на периода и складова наличност в края на периода са недостатъчни за тези изделия. Моли съда да отмени РА, претендира присъждане на сторените разноски.

Ответникът – директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно - осигурителна практика” при ЦУ на НАП-С., редовно призован, в о.с.з. чрез процесуалния си представител юрк. А., оспорва жалбата. Моли същата като неоснователна и недоказана да се отхвърли и съдът да потвърди обжалвания ревизионен акт като правилен и законосъобразен по мотиви, фигуриращи в Решението на Директора на Дирекция ОДОП С.. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност по списъка по чл.80 ГПК на сторените от жалбоподателя разноски.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано със със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221123000892-020-001 от 22.02.2023 г./л.23-25/ връчена на 27.02.2023 г., издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството на заместник на Г. И. М., съгласно Заповед №РД-84-2200-128 от 13.02.2023 г. на директора на ТД на НАП С. /л.19/, е възложено извършването на ревизия на „МАРИО 10 ТРЕЙД“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.03.2018 г. до 30.11.2018 г. Със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221123000892-020-002/25.05.2023 г. /л.26-28/ е продължен срокът за завършване на ревизията до 27.06.2023 г., като същата е издадена от М. С. Х., съгласно заповед за заместване №РД-84-2200-411 от 19.05.2023 г./л.20/ Със ЗИЗВР №Р-22221123000892-020-003/26.06.2023 г. /л.29-31/ отново е продължен срокът за завършване на ревизията до 27.07.2023 г., издадена от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.,

оправомощен съгласно Заповед РД-01-849/31.10.2022 г./л.21/

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221123000892-092-001/31.07.2023 г./л.32-45/, връчен на 31.07.2023 г. В срокът по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу РД с вх.№53-06-8818 от 29.08.2023 г. /л.46-57/, прието за процесуално допустимо, а разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221123000892-091-001/07.09.2023 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и Г. С. Б., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 07.09.2023 г./л.58-62/

Основната дейност на дружество е търговия производство на изделия от каучук. Същата се осъществява в стопанисван производствен цех в [населено място], област С., [улица].

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221123000892-040-001 от 01.03.2023 г. и №Р-22221123000892-040-002 /03.05.2023 г. Представени са такива по ел. път.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като е издаден протокол №П-22221323042106-141-001/21.04.20223 г.

Установено е, че от ревизираното лице е ползвано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 708,80 лв., по 21бр. фактури, с предмет „каучукова смес“. ИПДПОЗЛ е връчено на доставчика по реда на чл. 32 от ДОПК, като в указния срок не са представени документи. Всички доказателства изхождат от ревизираното лице, именно: копия на фактурите, приемо-предавателни протоколи, касови бележки и разпечатки на счетоводните сметки, по които са осчетоводени доставките, договор от 01.04.2017 г. за доставка на каучукова смес между „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД и „МАРИО 10 ТРЕЙД“ ЕООД, писмени обяснения за това, че Марио Ц. е водил преговорите и сключил сделките.

По отношение на доставки от „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД е посочено, че е от значение произхода и местонахождението на стоките, начина на фактическото им предаване, транспортиране, товарене, разтоварване, съхранение и наличието на необходимите документи, удостоверяващи осъществяването на тези действия, лицата, които са ги осъществили и респективно наличието на необходимата кадрова и материално-техническа обезпеченост за извършването им. При извършената насрещна проверка на „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД не са представени никакви документи от дружеството като фактури за продажби, договор за доставка, начин на транспортиране на стоката, документи за разплащане, фактури издадени от предходни доставчици и др. Остава неизяснен въпроса за произхода на стоката /каучукова смес/, т.е. откъде е закупена стоката, както и от кое конкретно място и с какви работници стоките са натоварени и транспортирани до мястото им за съхранение.

На следващо място е установено, че по отношение на доставки от „ПРОМЕКС - ЩЪРБЕВИ И СИЕ“ АД, ЕИК[ЕИК], в дневника за покупки за м.03.2018 г. е дублирана фактура №3959/18.05.2017 г. на стойност 250,00 лв. и ДДС 50,00 лв. За м.04.2018 г. е установено, че е дублирана фактура №[ЕГН]/18.10.2017 г. на стойност 223,60 лв. и ДДС 44,72 лв., издадена от „ЛИНДЕ ГАЗ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Прието е, че в конкретния случай липсват безспорни доказателства за реалното

извършване на доставките от „ЕВРОПАРТНЕРС 2000“ ЕООД и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС с РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 708.80 лв. и в размер на 94,72 лв. /от дублираните фактури/.

Жалбоподателят оспорва РА в частта на определените допълнителни задължения като незаконосъобразен и необоснован, издаден в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Счита, че фактическите констатации не са подкрепени от събраните в хода на производството доказателства. Твърди, че всички получени доставки са ползвани за извършване на последващи такива, които спадат към основния предмет на дейност на дружеството и тяхната реализация е безспорно установена и призната от органите по приходите. Излага твърдения за допуснато нарушение на принципа на неутралност и правна сигурност. В допълнение се позовава на решения на Съда на Европейския съюз /СЕС/ и Върховния административен съд /ВАС/. Прави искане за отмяна на оспорения акт.

РА е оспорен по реда на чл.152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С. /л.70-79/, във връзка с която е постановено Решение № 1680/27.11.2023г., с което на основание чл.155, ал.1 във връзка с чл.155, ал.2 от ДОПК и чл. 88, ал. 2 АПК, във връзка с §2 от ДР на ДОПК е потвърден Ревизионен акт №Р-22221123000892-091-001/07.09.2023 г., издаден от Г. И. М. - орган, възложил ревизията, и Г. С. Б. - ръководител на ревизията, в оспорената част на установения резултат за данъчни периоди от м.03.2018 г. до м.06.2018 г. и м.11.2018 г., ведно с установените лихви . Със същото решение е оставена без разглеждане жалба №53-06-9624/21.09.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх.№23-22-1399/28.09.2023г по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от „Марио 10 Трейд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в останалата част, като недопустима.

По делото са приети и приложени представените с административната преписка писмени доказателства, писмени доказателства в изпълнение на указанията на съда, дадени с разпореждането за насрочване на делото, в т.ч представени на ел.носител доказателства за валиден КЕП. По делото е допусната и назначена ССЧЕ. Съгласно приетото и неоспорено от страните Заключение от 23.04.2024г. на въпрос №1 Като се проследи стоковия поток, да се отговори как са заприходени в счетоводството на жалбоподателя получените количества каучукова смес от „Европартнерс 2000“ ЕООД вещото лице дава заключение, че всички процесни фактури са вписани в Дневник покупки и Справки декларации по ЗДДС на „Марио 10 Трейд“ ЕООД за съответните данъчни периоди и дружеството е упражнило право на приспадане на Данъчен кредит в размер на 20 708,80лв. В периода на издаване на процесните фактури „Европартнерс 2000“ ЕООД е бил регистрирано лице по ЗДДС. Съгласно РА на дружеството „Европартнерс 2000“ ЕООД е извършена проверка в ИС на НАП и е установено, че описаните процесни фактури са вписани в Дневник продажби и Справки декларации по ЗДДС на „Европартнерс 2000“ ЕООД за съответните данъчни периоди. Наличен е Договор за доставка на каучукова смес от 01.04.2017г /стр.113/ сключен между „Европартнерс 2000“ ЕООД – продавач и „Марио 10 Трейд“ ЕООД – купувач. Съгласно сключения договор плащанията по издадените фактури се извършват в брой, стоката се доставя от доставчика със собствен транспорт до склад, посочен от купувача и стоките са разтоварвани от служители на „Марио 10 Трейд“ ЕООД. Представени са приемо-предавателни протоколи за физическо предаване на стоките /каучукова смес/. Налични са фискални касови бонове за извършени плащания в брой

по процесните фактури. На въпрос №2 платило ли е „Марио 10 Трейд“ ЕООД облагаемата стойност и ДДС по процесните фактури, издадени от „Европартнерс 2000“ ЕООД? Извършеното плащане осчетоводено ли е в счетоводството на жалбоподателя вещото лице е дал отговор, че „Марио 10 Трейд“ ЕООД е платило на всички процесни фактури, данъчната основа и начисленото ДДС в брой, като са налични фискални касови бонове за извършените плащания. Този начин на плащане е уговорен при сключването на договора за доставка. Взетите счетоводни операции са посочени за всяка отделна фактура в задача №1. На въпрос №3 През процесните данъчни периоди получило ли е „Марио 10 Трейд“ ЕООД от други доставчици стоки, идентични като вид и количество на стоките по процесните фактури от „Европартнерс 2000“ ЕООД? Вещото лице дава заключение, че през ревизирия период м.03.2018г-м.11.2018г единствен доставчик на каучукова смес е „Европартнерс 2000“ ЕООД. Горното е установено след проверка на Хронологичния регистър на счетоводна сметка 401 „Доставчици“ за цялата 2018г /стр.126/ и обратна ведомост за 2018г /стр.128/. На въпрос №4 Ако се приеме за вярно твърдението в РА, че „Марио 10 Трейд“ ЕООД не е получило доставки на каучукова смес по процесните фактури от „Европартнерс 2000“ ЕООД, то разполагало ли е дружеството /по счетоводни данни/ с достатъчно друго количество каучукова смес – на склад и/или текущо закупено, за да може да произведе и продаде в процесните периоди каучукови изделия на своите клиенти: „Баухаус България“ ЕООД, „Баумакс България“ ЕООД, „Помпен свят“ ЕООД и др? Вещото лице дава заключение, че през ревизирия период РЛ е извършвало облагаеми доставки по смисъла на чл.12, ал.1 от ЗДДС, с данъчна ставка 20% и е издавало данъчни документи – фактури по чл.112, ал.1 от ЗДДС към множество клиенти. Вещото лице по репрезентативен способ е извършва проверка на някои от договорите и някои от издадените клиентски фактури и установява, че през процесния период са извършвани от „Марио 10 Трейд“ ЕООД продажби на каучукови изделия, които единствено могат да се произведат от суровината каучукова смес. За да произведе и продаде каучукови изделия, „Марио 10 Трейд“ ЕООД е трябвало да закупи суровина – каучукова смес, тъй като дружеството не добива и не притежава такава суровина. Всички каучукови изделия, предмет на последващи продажби от РЛ са изработвани от самото дружество и то със закупена каучукова смес /не съществува информация за налична на склад каучукова смес или такава, произведена от „Марио 10 Трейд“ ЕООД/. Съгласно справка за стоков поток /счетоводна справка на с/ска 302 „Материали на склад/ за периода 01.01.2018г-31.12.2018г /стр.78/ е видно следното: На 01.01.2018г Наличност каучукова смес -61 133,90кг; през 2018г закупена каучукова смес -42 217,60кг, през 2018г изразходвана каучукова смес – 77843,40кг; на 31.12.2018г наличност каучукова смес – 25 508,10кг. Тъй като във всяка фактура за доставка са посочени количествата каучукова смес, вещото лице е проверило и установило, че действително през 2018г са закупени 42 217кг от тази суровина. Ако не беше закупено количество от 42 217кг през 2018г „Марио 10 Трейд“ ЕООД не би могло да произведе каучуковите изделия, които е продало на своите клиенти. На въпрос №5 Спазени ли са основните счетоводни принципи при водене на счетоводството на Жалбоподателя за ревизираните данъчни периоди? Налице ли е редовно двустранно заведено счетоводство? Вещото лице дава следното заключение: От проверената счетоводна документация, свързана с процесите Фактури, по които е отказано право на Данъчен кредит се установява:

- „Марио 10 Трейд“ ЕООД е водило текущо счетоводно отчитане съгласно

изискванията на ЗСч и приложимите Национални стандарти за малки и средни предприятия.

- Дружеството има утвърден от ръководството Индивидуален сметкоплан и Счетоводна политика.

- В счетоводството на дружеството се прилага двустранната форма на счетоводни записвания.

- Счетоводните операции са документално обосновани.

- Формата на счетоводството осигурява Хронологично и Систематично /Аналитично и Синтетично/ счетоводно отчитане.

- Аналитичните и Хронологични счетоводни записвания по приходните и разходните счетоводни сметки /с/ка 401 „Доставчици“, с/ка 411 „Клиенти“ и с/ки от гр.70/ свързани с процесите фактури са отразени в Оборотните ведомости.

- Приходите са отчитани за всяка сделка поотделно, на база сключени Договори с Клиенти, т.е. спазен е принципа на текущо счетоводно отчитане.

- За извършените Разходи се води Справка за стоков поток, по която може да се проследи движението на доставените стоки.

- Водят се задължителните регистри /Дневници за покупки и продажби, Справки декларации по ЗДСС/, които отговарят на чл.113 от ППЗДДС.

Общото заключение от прегледа на процесите Фактури е, че:

- Процесният Доставчик на стоки е издал данъчни фактури, с начислен ДДС за облагаеми доставки по смисъла на чл.6, ал.1 и чл.25, ал.1 от ЗДДС.

Процесите фактури съдържат изискуемите реквизити по чл.117 от ЗДДС и чл.7 от ЗСч.

От проверените счетоводни документи и взетите счетоводни операции за процесния период се извеждат следните изводи:

- Въз основа на първичните счетоводни документи е извършено хронологично регистриране на счетоводните операции.

- Счетоводната информация е обобщена в счетоводни регистри, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в края на същия период.

- Между проверените синтетични и аналитични регистри е установена връзка и равенства между тях.

- Прилага се утвърдения Индивидуален сметкоплан.

На основание на изложеното до тук, вещото лице установява правилно водена счетоводна отчетност на дружеството „Марио 10 Трейд“ ЕООД, по отношение на процесите фактури.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл.156 от ДОПК, от лице имащо правен интерес от оспорване и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е **допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е **частично основателна**.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка, дали той е издаден от

компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА. Атакуваният РА №Р-22221123000892-091-001/07.09.2023г. е издаден от компетентни органи по приходите – Г. И. М. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., възложил ревизията, и Г. С. Б. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., ръководител на ревизията, по силата на ЗВР № Р-22221123000892-020-001/22.02.2023г. РА е подписан с квалифицирани електронни подписи на издателите му, валидни към датата на неговото издаване, видно от представените от ответника преки доказателства – удостоверения по чл. 24 ЗЕДЕП, възпроизведени на хартиен носител (л. 63 и сл.).

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна допълнително установените задължения за данък добавена стойност. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези приложения към него РД № 22221123000892-092-001/31.07.2023 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без допуснати съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК с издаването на ЗВР № Р-22221123000892-020-001/22.02.2023г от М. С. Х. на длъжност началник сектор, в качеството на заместник на Г. И. М. на длъжност Началник на сектор съгласно Заповед №РД-84-2200-128/13.02.2023г. на директора на ТД на НАП С., определен по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да възлага ревизии със заповед №РД-01-849/31.10.2022г. на Директора на ТД на НАП С.. ЗВР № Р-22221123000892-020-001/22.02.2023г. има задължителното съдържание по чл. 113, ал. 1, т. 1 ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано с данните по чл. 81, ал. 1, т. 2–5 ДОПК; определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите; конкретизирани са ревизираните задължения за ДДС и ревизираните периоди; даден е 3-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл. 114, ал. 1 ДОПК. ЗВР № Р-22221123000892-020-001/22.02.2023г. е връчена на жалбоподателя на 27.02.2023 г., със ЗИЗВР № Р-22221123000892-020-002/25.05.2023г, издадена от М. С. Х. на длъжност Началник сектор, в качеството на заместник на Г. И. М. на длъжност началник сектор, съгласно Заповед №РД-84-2200-411/19.05.2023г. на директора на ТД на НАП С. е удължен срока за извършване на ревизията до 27.06.2023г, като с последваща ЗИЗВР № Р-22221123000892-020-003/26.06.2023г, издадена от Г. И. М. на длъжност началник сектор в ТД на НАП С. срокът на ревизията е продължен до 27.07.2023г. РД е изготвен в срок. В рамките на ревизията от проверявания субект са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет. Инициирани са насрещни проверки по чл. 45, ал. 1 ДОПК, като ПИНП с приложенията са приобщени по преписката. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи процесуални действия.

Ревизията е извършена в	определения	със	ЗВР	№
P-22221123000892-020-001/22.02.2023г.	срок,	удължаван	със	ЗИЗВР
P-22221123000892-020-002/25.05.2023г.	и			№
P-22221123000892-020-003/26.06.2023г.				

За резултатите от ревизията е съставен РД № 22221123000892-092-001/31.07.2023г., чието съдържание съответства на законовата норма на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК, към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК. Възражението по РД е обсъдено от приходните органи в РА. Същият е оспорен по реда на чл.152, ал.1 от ДОПК в законния срок, като в производството по чл.152-155 от ДОПК Директорът на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП аргументите в жалбата са подробно анализирани в Решението на директор на дирекция ОДОП С. и са приети за неоснователни. Предвид горното съдът приема, че не е налице съществено процесуално нарушение, обуславящо незаконосъобразността на РА.

По приложението на материалния закон:

По отношение отказано право на приспадане данъчен кредит в размер на 50лв. по фактура №3959/18.05.2017г, издадена от „Промекс-Щърбеви и СИЕ“ АД за данъчен период м.03.2018г. и в размер на 44,72лв. по фактура №[ЕГН]/18.07.2017г, издадена от „Линде Газ България“ ЕООД за данъчен период м.04.2018г:

Всъщност в жалбата няма никакви изложени конкретни възражения, нито ангажирани доказателства, относно отказаният данъчен кредит по фактури на доставчиците Промекс Щ. и СИЕ АД и Л. Газ България ЕООД, възлизащи в общ размер на 94,72 лева. В Ревизионния доклад, т.IV.2.3. и 2.4. е изведено, че е извършена справка в дневника покупки за м.03.2018г и м.04.2018г и е установено, че тези две фактури са дублирани, и неправомерно е ползван данъчен кредит и са извършени корекции в съответния данъчен период м.03.2018 и м.04.2018г. Ревизираният субект не само, че не е представил изисканите му по реда на ДОПК доказателства за реалността на доставките, документирани с процесните фактури, но не е представил и самите данъчни документи, на основание чл. 71, т. 1 и чл. 68, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС правилно му е отказано претендираното право на приспадане на данъчен кредит.

С оглед изложеното ревизионният акт следва да бъде потвърден като правилен в тази си част.

По отношение отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл.68, ал.1, т.1 във връзка с чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС в общ размер на 20 708,80лв и съответните лихви за забава за отделните данъчни периоди от м.03.2018 до м.06.2018г и м.11.2018г. по получени от РЛ доставки на каучукова смес, извършени от доставчик „Европартнерс 2000“ ЕООД, жалбата е основателна.

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на стоки/услуги по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на

правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество- възникване на право на данъчен кредит по конкретните фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт- наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. Условието за наличие на облагаема доставка като основание за възникване на данъчно събитие, обуславящо правото на данъчен кредит, залегнало в разпоредбата на чл. 167 и чл. 63 от Директивата, е транспонирано именно с нормите на чл. 25 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, Пето отделение „правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите- извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава- членка, може да се счита за служещ за фактура". Двете предпоставки за признаване право на данъчен кредит са кумулативни и липсата на която й да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Според националния данъчен закон и постоянната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. Реалността на доставката, документирана с редовно издадена фактура, е основен въпрос при преценка налице ли е право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка или услуга- чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета

и актуалната практиката на СЕС.

Съгласно чл. 71, т. 1 от ЗДДС задължителна предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит е субектът да притежава фактура, която да отговаря на изискванията на чл. 114 от ЗДДС. По делото се установява от събраните по делото доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /21 бр. фактури/ от страна на жалбоподателя, издадени от прекия доставчик ЕВРОПАРТНЕРС 2000 ЕООД. Процесните фактури съдържат задължителните реквизити или минимално изискуемата се информация по чл. 6, ал. 1 от ЗСч и чл. 114, ал. 1 от ЗДДС. Не е спорно по делото, че фактурите са издадени от доставчика и са изпълнени формалните изисквания за отразяването им в дневниците за продажби и справките-декларации на доставчика. Горното безспорно е установено както от ревизиращите органи /в РА е записано, че на дружество „Европартнерс 2000“ ЕООД е извършена проверка в ИС на НАП и е установено, че описаните процесни фактури за вписани в Дневник продажби и Справки декларации по ЗДДС на „Европартнерс 2000“ ЕООД за съответните данъчни периоди/, така и от вещото лице в отговора на въпроса как са заприходени в счетоводството на жалбоподателя получените количества каучукова смес от „Европартнерс 2000“ ЕООД.

В конкретния случай, предмет на фактурите е каучукова смес, която се явява родово определена вещь по своя характер. Съгласно чл.6 от ЗДДС доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, която следва да се съобрази с нормата на чл.14 §1 от Директива 2006/112/ЕО, която дефинира доставката на стока като прехвърляне на правото на разпореждане с материална вещь като собственик. Следователно при спор за реалност на доставки на стоки съдът дължи проверка дали стоките реално са преминали от владението на доставчика във владението на получателя. От друга страна следва да се подчертае, че установяването на произхода на стоката не е предвидено като предпоставка за признаване право на данъчен кредит. Невъзможността да бъде доказан произхода на стоката не обуславя извод, че стоката въобще не съществува и не може да бъде предмет на доставка и съответно, че ревизираното лице не е получило доставки на тази стока. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги, което в случая е сторено.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че „Марио 10 Трейд“ ЕООД е производител на каучукови изделия от каучукова смес, като основната му дейност и през процесния период е продажба на изработени от него каучукови изделия и основни клиенти на дружеството са търговци като „Баухаус България“ ЕООД, „Баумакс България“ ЕООД, „Помпен Свят“ ЕООД и др, на които РЛ е продавало изработените от него изделия от каучук. Безспорно същият не добива и не произвежда каучукова суровина /каучукова смес/ и за да може да произведе изделията през ревизирания период март-ноември 2018г. РЛ е трябвало да се снабди със суровината „каучукова смес“. От данните по делото и от приетата по делото неоспорена от страните ССчЕ се установява, че през ревизирания период единствен доставчик на каучукова смес е „Европартнерс 2000“ ЕООД,[ЕИК]. Същото е видно от РД, където са анализирани всички покупки на ревизираното лице, те имат за предмет „каучукова смес“, като извършените от доставчика Европартнерс 2000 ЕООД доставки на

каучукова смес са документирани с общо 21бр. фактури, с ДО общо 103 544лв и начислен ДДС от общо 20 708,80лв, по които РЛ е ползвало право на данъчен кредит.

От доказателствата по делото се установява, че между доставчика и РЛ има сключен договор за доставка на каучукова смес от 01.04.2017г., като в договора чл.1 е уговорено правото на доставчика „Европартнерс 2000“ ЕООД да получи в брой цената в лева за описаната във фактурата стока в брой. Съгласно чл.2, б.в/ от същия договор доставчикът се задължава да достави стоката до посочен от Купувача склад със собствен транспорт и за своя сметка. В хода на ревизията жалбоподателят е представил 21 бр. фактури, приемо-предавателни протоколи към фактурите, фискални бонове за извършени плащания в брой към всяка от процесните фактури съобразно уговореното в договора за доставка на каучукова смес, счетоводни справки от счетоводството на Марио 10 Трейд ЕООД, отразяващи извършването на доставките към Марио 10 Трейд ЕООД и тяхното надлежно осчетоводяване. Гореописаните документи и счетоводни документи са предмет на самостоятелно изследване от вещото лице по допуснатата ССЧЕ, като безспорно е дадено заключение, че всички процесни фактури са вписани в Дневник покупки и справки декларации по ЗДДС на РЛ за съответните данъчни периоди, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 708,80лв, в периода на издаване на фактурите доставчикът е бил регистрирано лице по ЗДДС. Съгласно РА на доставчика е извършена проверка в информационната система на НАП и е установено, че процесните фактури са вписани в дневник продажби и справки декларации по ЗДДС на Европартнерс 2000 ЕООД за съответните данъчни периоди. След анализ клаузите на сключения договор за доставка на каучукова смес от 01.04.2017г., в едно с останалите писмени доказателства вещото лице също установява, че плащанията по фактурите са извършвани в брой, стоката се доставя от доставчика със собствен транспорт до склад, посочен от купувача и стоките са разтоварвани от служители на „Марио 10 Трейд“ ЕООД. Представени са също приемо предавателни протоколи за физическо предаване на стоките/каучукова смес/ и фискални бонове. Съдът кредитира напълно заключението на вещото лице и по отношение установеното, че през ревизирания период няма друг доставчик на каучукова смес на РЛ, различно от коментираното по-горе дружество „Европартнерс 2000“ ЕООД. Видно от представената счетоводна справка от сметка 302 „материали на склад“ за период от 01.01.2018г. до 31.12.2018г в началото на годината дружеството е имало складова наличност от 61 133,90кг. каучукова смес. В края на годината складовата наличност е намаляла значително, като е възлизала на 25 508,10кг. Текущо, през годината са закупени 42 217,60кг каучукова смес от доставчика Европартнерс 2000 ЕООД, като от наличната и закупена през годината смес общо са разходвани 77 843,40кг. От горното е видно, че РЛ няма как да разходва 77 830,40кг суровина и да има наличност от 25 508,10кг към м. декември 2018г, ако разполага само и единствено със складовата му наличност от м. януари 2018г в размер на 61 133,90кг. Недостигът на каучукова смес при това положение би възлизал именно на 42 217,60кг, колкото са закупените количества през 2018г. Следователно от доказателствата по делото безспорно се установява, че всяка процесна доставка на каучукова смес е скрепена с двустранно подписан приемо-предавателен протокол, въз основа на който се установява предаването на стоките и овластяването на получателя да се разпорежда с получените стоки, съобразно изпълнение на сключения договор от 2017г, т.е. изпълнението на

изискването на чл.14, §1 от Директива 2006/112. Документално е установено, включително и от заключението на приетата ССчЕ, че получената каучукова смес е заприходена при получателя. В тази връзка съдът намира за необосновани аргументите на ревизиращите, че стоките не са индивидуализирани.

Събраните доказателства обосновават извод, че фактурите са осчетоводени в счетоводството на получателя, включени са в СД и Дневниците за покупки на получателя и че доставчикът е включил издадените от него фактури към Марио 10 Трейд ЕООД в своите дневници за продажби в съответния данъчен период, което също е индичия за реално изпълнение на доставките. Същите са използвани за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, като част от тях са били обект на последваща реализация от жалбоподателя. Всички последващи продажби, които РЛ е декларирало към своите клиенти са категорично надлежно извършени, декларирани и дължимият данък е разчетен с бюджета .

Необоснован се явява доводът на директор дирекция ОДОП С., обективиран в решението, че РЛ е трябвало в хода на ревизията да изясни точното местонахождение на складовите помещения и транспортните средства, с които е извършен превозът на доставките. Самите приходни органи в хода на ревизията са установили, че превозът е задължение на доставчика и стоките са доставяни на адреса на получателя за сметка на доставчика и са разтоварвани на място от служители на РЛ.

Всички писмени доказателства, ангажирани от жалбоподателя не са оспорени от страна на данъчния орган по реда на чл.193 ГПК, носят подписите както на РЛ, така и на издателя на фактурите и по този начин удостоверяват в правната действителност, че визираните в тях волеизявления на подписалите ги страни са се осъществили. Не са представени доказателства от данъчния орган, оборващ констатациите в представените от РЛ частни документи, поради което настоящата инстанция приема, че са истински и установяват извършените от „Европартнерс 2000“ ЕООД продажби на каучукова смес и приемането им в посочените количества от жалбоподателя. При това положение налице са преки доказателства за извършване на фактурираните доставки именно от посочения в тях издател. Налице са също така и косвени доказателства, а именно такива за разплащане на спорните фактури. Не е спорен и фактът на използване предметът на доставките в икономическата дейност на търговеца. В този смисъл е и заключението на ССчЕ, като е прието без оспорване от страните и се кредитира от съда като обективно и компетентно изготвено.

Липсата на данни за наличие на материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършване на доставката не може да служи като достатъчно основание за формиране на отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, каквито съображения са развити от приходните органи. Дори и да се приеме обстоятелството за недоказана обезпеченост за извършване на доставката, то само наличието на това обстоятелство, без доказано и твърдяно обстоятелство от ревизиращите на данъчна измама не е достатъчно, за да обоснове отказа от право на приспадане на данъчен кредит по процесните 21бр. фактури. Касае се за действия, респ.бездействия от доставчика, което не може да се контролира от получателя на спорните доставки.

Според постоянната съдебна практика правото на данъчнозадължените лица да приспадат от ДДС, на които са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки или за получени от тях услуги, използвани за целите на техните облагаеми доставки, представлява основен принцип на общата система на ДДС. Съдът на Европейския съюз вече се е произнесъл, че проверката за наличие на облагаема доставка трябва да се осъществи в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право, като се извърши глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по конкретния случай /в тази смисъл решения от 6 декември 2012г, Б., С-285/11, т.31 и 32, и от 31 януари 2013г, Строй транс С-642/11, т.45/. Все в тази връзка следва да се посече, че дори да не е доказано, че предмета на доставката е реализиран именно от издателя на фактурата, при доказаното получаване на този предмет от получателя на фактурата, следва да е установено, че получателят е знаел това и че процесната фактура е издадена единствено с цел ревизираното дружество-получател по нея да упражни право на приспадане. Това произтича от задължителното тълкуване на разпоредби на Директивата за ДДС в съдебната практика на Съда на ЕС. Съгласно Решение т 22 октомври 2015г по дело С-277/2014 на Съда на ЕС е прието, че разпоредби на директивата за ДДС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, като тази по главното производство, която не признава на данъчнозадълженото лице право да приспадне данъка върху добавената стойност, дължим или платен по получени от него доставки на стоки, когато фактурата е издадена от лице, което с оглед на предвидените от тази правна уредба критерии следва да се счита за несъществуващо, и не може да се установи кой е действителният доставчик на стоките, освен ако въз основа на обективни данни и без да се изисква от данъчнозадълженото лице да е извършило проверки, които не са негова задача, е било установено, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената доставка е част от измама с данък върху добавената стойност, което следва да се провери от запитващата юрисдикция. Съгласно Решение на СЕС от 21.06.2012г по съединени дела С-80 и дело С-142/11, неизменно поддържаното становище, че предвиденото в чл.167 и сл. от директива 2006/2012 право на приспадане на данъка е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано и по-конкретно това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки. Изключение от този принцип е налице, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба, в които случаи националните административни и съдебни органи следва да откажат да признаят правото на приспадане. Такива доказателства и данни не са събрани в хода на ревизионното производство. Както е прието в съдебната практика на ВАС и СЕС недопустимо е ограничаване на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя само поради неустановената възможност доставчикът да разполага с права на собственост върху стоките, с материална и кадрова обезпеченост. От друга страна ревизиращите са приели, че стоките безспорно са налични у получателя, като липсват доказателства същите да са придобити от трети лица, различни от сочения във фактурите доставчик. Страните са съставили съответната счетоводна документация – издадени са фактури, съдържащи нормативно установените реквизити, отразени са счетоводно, извършени са разплащания, данъкът е начислен от доставчика като задължение към бюджета, използвани са във връзка с основната икономическа

дейност на ДЗЛ.

Ревизиращите органи по приходите имат правомощията и следва да осъществяват необходимите проверки по отношение на данъчнозадължените лица, за да установят нарушения и измами с ДДС и да наложат санкции на извършилото ги данъчнозадължено лице (т. 62 от Решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 на Съда на Европейския съюз). За да откажат правото на данъчен кредит, ревизиращите органи следва да установят и докажат обективни данни за неправомерно поведение на получателя. Ако в издадения РА единствено се твърди неустановена реалност на доставката и неправомерно начислен ДДС, то на практика в РА се описва евентуално неправомерно поведение, без да се доказват извършени от получателя данъчни измами, като основание за непризнаване на данъчен кредит. Тяхното установяване е в доказателствената тежест на НАП. При липса на събрани, обсъдени и доказани обективни данни за данъчна измама и направена съответна правна квалификация, РА и отказаното право на данъчен кредит са изцяло незаконосъобразни.

Поради това съдът приема, че е изпълнена хипотезата на чл.6 от ЗДДС и извършените доставки следва да се квалифицират като реални за целите на данъчното облагане. По гореизложените мотиви обжалваният ревизионен акт в тази част следва да бъде отменен, поради противоречието му с материалния закон в частта, с която на „Марио 10 Трейд“ ЕООД е отказано право на данъчен кредит по фактури, издадени от „Европартнерс 2000“ ЕООД за данъчни периоди от м.03.2018г до м.6.2018г и м.11.2018г.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на двете страни се дължат разноски. Жалбоподателят претендира разноски за държавна такса 50лв, депозит за вещо лице 89блв. и адвокатско възнаграждение в размер 4200лв. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, с оглед на което на жалбоподателя – съобразно уважената част от оспорването в размер на 32 181,62лв се дължат разноски в размер на 4143,93лв.

На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от оспорването /147,50лв. -главница и лихви/ в размер на 400лв, определен на основание чл.8, ал.1, вр. чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 ДОПК Административен съд София-град, 67 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221123000892-091-001/07.09.2023г, издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията и Г. С. Б. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1680/27.11.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по издадени от „Европартнерс 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по 21бр. фактури в общ в размер ДДС от 20 708,80лв. и лихва за забава в размер 11 472,82лв., или общо в размер 32

181,62лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „Промекс-Щърбеви и СИЕ“ АД, ЕИК[ЕИК] и „Линде Газ България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], както следва: 94,72лв. главница и 52,78лв. лихва за забава или общо в размер на 147,50 лв.

ОСЪЖДА „Марио 10 Трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на Национална агенция по приходите, на основание чл.161, ал.1 от ДОПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Марио 10 Трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк][жилищен адрес] на основание чл.161, ал.1 от ДОПК разноски в общ размер на 4143,93лв

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: